

Predica la canonizare

La 6 octombrie 2002, în Piața San Pietro, Papa Ioan Paul al II-lea l-a canonizat pe Mons. Josemaría Escrivá.

05.10.2002

La 6 octombrie 2002, în Piața San Pietro, Papa Ioan Paul al II-lea l-a canonizat pe Mons. Josemaría Escrivá.

1. "Câți sunt mânați de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu" (Romani 8, 14). Aceste

cuvinte ale apostolului Paul, care au răsunat cu puțin timp înainte în adunarea noastră, ne ajută să înțelegem mai bine semnificația mesajului canonizării de astăzi a lui Josemaría Escrivá de Balaguer. El s-a lăsat condus cu docilitate de Duh, convins fiind că numai astfel se poate împlini în totalitate voința lui Dumnezeu.

Acest fundamental adevăr creștin a fost tema constantă a predicării lui. El nu înceta, de fapt, să îi invite pe fiii săi spirituali să îl invoce pe Duhul Sfânt pentru ca viața lor interioară, adică viața trăită în relație cu Dumnezeu, și viața familială, profesională și socială alcătuită în întregime din mici realități pământești, să nu fie separate, ci să constituie o singură existență "sfântă și plină de Dumnezeu". "Pe Dumnezeu cel nevăzut - scria el - îl aflăm în cele mai văzute și materiale

lucruri" (*Colocvii cu Mons. Escrivá*, nr. 114).

Această învățătură este și astăzi actuală și urgentă. Credinciosul, în virtutea botezului care îl încorporează în Cristos, este chemat să lege cu Domnul o relație neîntreruptă și vitală. Este chemat să fie sfânt și să colaboreze la mântuirea omenirii.

2. "*Și a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care-l făcuse și l-a pus în grădina cea din Eden, ca să o lucreze și să o păzească*" (*Geneză 2, 15*).

Cartea Genezei, după cum am ascultat în prima lectură, ne amintește că Creatorul a încredințat pământul omului, ca să îl 'lucreze' și să îl 'păzească'. Credincioșii, acționând în diferite realități ale acestei lumi, contribuie la realizarea acestui proiect divin universal. Munca și orice altă activitate, dusă la capăt cu ajutorul Harului, se

transformă în mijloace de sfințenie cotidiană.

"Viața obișnuită a unui creștin care are credință - obișnuia să spună Josemaría Escrivá -, când muncește sau se odihnește, când se roagă sau când doarme, în orice moment, este o viață în care Dumnezeu este mereu prezent" (*Meditații*, 3 martie 1954). Această viziune supranaturală a existenței deschide un orizont extraordinar de bogat în perspective salvifice, deoarece, chiar și în contextul aparent monoton al existenței obișnuite pământești, Dumnezeu se apropie de noi și noi putem să colaborăm la planul său de mântuire. De aceea, se înțelege mai ușor ceea ce afirmă Conciliul Vatican II, adică că "mesajul creștin nu-i abate pe oameni de la construirea lumii [...], ci îi obligă mai mult la îndeplinirea acestei îndatoriri" (*Gaudium et spes*, 34).

3. A înălța lumea la Dumnezeu și a o transforma din interior: acesta este idealul pe care Sfântul Fondator ni-l arată, iubiți frați și surori care vă bucurați astăzi de ridicarea lui la cinstea altarelor. El continuă să ne amintească că este necesar să nu ne lăsăm înfricoșați în fața unei culturi materialiste, care amenință cu distrugerea celei mai autentice identități a discipolilor lui Cristos. Îi plăcea să repete cu tărie că credința creștină se opune conformismului și inerției interioare.

Să urmăm căile sale, răspândind în societate, fără distincție de rasă, clasă socială, cultură sau vârstă, conștiința că toți suntem chemați la sfințenie. Străduiți-vă să fiți sfinți în primul rând voi, cultivând un mod evanghelic de smerenie și de slujire, de abandonare în Providență și de ascultare constantă a glasului Duhului. Veți fi "*sarea pământului*" (cf. Matei 5, 13) în

această lume și va lumina "*lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri*" (Matei 5, 16).

4. Desigur, nu lipsesc neînțelegeri și dificultăți pentru cel care vrea să slujească cu fidelitate cauza Evangheliei. Domnul purifică și modelează cu puterea tainică a Crucii pe cei pe care îi cheamă să îl urmeze; însă, în Cruce - repeta noul Sfânt - întâlnim lumină, pace și bucurie: *Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!*

Din momentul în care, la 7 august 1931, în timpul celebrării Sfintei Liturghii, în sufletul său au răsunat cuvintele lui Isus: "*când mă voi înălța de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine*" (Ioan 12, 32), Josemaría Escrivá a înțeles cu mai multă claritate că misiunea celor botezați constă în a înălța Crucea lui Cristos deasupra

oricărei realități omenești, și a simțit izvorând în sufletul său chemarea înflăcărată de a evangheliza toate ambientele. A acceptat apoi, fără ezitare, invitația pe care i-a adresat-o Isus apostolului Petru și care mai devreme a răsunat și în această Piață: "*Duc in altum!*". A transmis-o întregii sale Familii spirituale, pentru ca aceasta să ofere Bisericii o contribuție eficientă de comuniune și slujire apostolică. Această invitație se extinde astăzi asupra noastră, a tuturor. "*Înaintați în larg - ne spune dumnezeiescul Învățător - și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți*" (Luca 5, 4).

5. Pentru a duce la îndeplinire o misiune care ne angajează atât de mult, este nevoie totuși de o continuă creștere interioară alimentată de rugăciune. Sfântul Josemaría a fost un maestru în practicarea rugăciunii, pe care o considera o "armă" extraordinară pentru răscumpărarea

lumii. Recomanda mereu: "În primul rând, rugăciune; apoi, ispășire; în al treilea rând, mult 'în al treilea rând', acțiune" (Drum, nr. 82). Nu este un paradox, ci un adevăr veșnic: rodnicia apostolatului constă înaintea de toate în rugăciune și într-o viață sacramentală intensă și constantă. Acesta este, de fapt, secretul sfințeniei și al adevăratului succes al sfinților.

Domnul să vă ajute, preaiubiți frați și surori, să preluați această exigentă moștenire ascetică și misionară. Să vă sprijine Maria, pe care Fondatorul o invoca drept *Spes nostra, Sedes Sapientiae, Ancilla Domini!*

Sfânta Fecioară să facă din fiecare dintre voi un autentic mărturisitor al Evangheliei, gata să dea în orice loc o contribuție generoasă la edificarea Împărăției lui Cristos. Să ne fie drept îndemn exemplul și învățătura Sfântului Josemaría pentru ca, la

capătul pelerinajului pământesc, să
ne facem și noi părtași de moștenirea
fericită din Ceruri. Acolo, împreună
cu îngerii și cu toți sfinții, vom
contempla chipul lui Dumnezeu, și
vom cânta slava lui în vecii vecilor!

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
predica-la-canonizare/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/predica-la-canonizare/) (09.08.2025)